

TÜRKİYE

PETROL KİMYA - İŞ

ARALIK-OCAK

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

sayı 57 Yıl 6

MERSİN SODA'DA GREV KARARI ALDIK

Mersin Soda Sanayii A.Ş. işyerinde, 8 aydır sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varılamadı. Yasa gereğince oluşturulan Uzlaştırma Kurulunun, anlaşma sağlanamayan maddeler üzerinde yaptığı çalışmalar sonunda hazırladığı yeni öneriler de taraflarca kabul edilmedi. Böylece yasal grev ilân etme hakkımızın doğması üzerine, Sendikamız Genel Yürütme Kurulu toplanarak Mersin Soda Sanayii işyerinde grev ilân edilmesi kararı aldı. Grev

ilânının işyerine asılmasından sonra, Sendikamız Genel Başkanı Dinçer Doğu, işyeri temsilcileri ve tüm üyelerle görüşmeleri değerlendirmek ve ortak bir karara varmak amacıyla Mersin'e gitti.

Mersin Soda Sanayii A.Ş. işyerinde sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık çıkarılan maddeler, daha önce yaptığımız toplu sözleşmelerde de diretilen, Sendikamızca vazgeçilmez

temel ilkelerdir. Sendikamızın devrimci özünü belirleyen niteliklerden birisi de, toplu sözleşmelerde titizlikle korunan bu temel ilkelerdir.

Mersin Soda Sanayii A.Ş. de çalışan üyelerimiz bütün gelişmeleri işçi sınıfı çıkarları doğrultusunda değerlendirecek bilinçtedir. Soda işçileri, haklarını savunmanın tek yolunun örgütlü mücadele olduğunu, Sendikamızda örgütlenme için girdikleri uğraşta gösterdiler. Bu mücadele aynı zamanda, işçi sınıfının birlikte mücadelesinin denli güçlü ve yıkılmaz olduğunu da göstermiştir. İşte Mersin Soda işçilerinin haklarını savunmadaki asıl destekleri, birliklerinin bu yıkılmaz gücü ve kararlı ekonomik mücadelelerini Sendikaları, Petrol Kimya-İş'de sürdürmele ridir.

YARGITAY ve ÇALIŞMA BAKANLIĞI KARARLARI:

PETROL-İŞ, PETROL VE KİMYA İŞKOLLARINDA YETKİLİ DEĞİLDİR

TÜRK OLUSU AYRICA HÜKÜM VERİLECEK YETKİLİ YARGITAY 9. HUKUK DAİRESİ KARARINDA 19.12.1975 TARİHLİ KARARIDIR.

İtiraz edenler : 1) Türkiye Petrol-Kimya Sanayi İşçileri (Petrol Kimya-İş) Sendikası
Divanyolu Klodfaver Cad. No.12/3 Çarşıoğlu-İSTANBUL
2) Türkiye Kimya Sanayii İşverenleri Sendikası
Gayrettepe Alışveriş Sokak Rıdvan Sitesi Aktar Apt.No. 3/5 Daire 6-7-8 İSTANBUL
Aleyhine itiraz : Türkiye Petrol-Kimya Azot ve Atom İşçileri (Petrol-İş) Sendikası
Yıldız, Posta Cad.Evren Sitesi D.Blok Gayrettepe-İSTANBUL
İtiraz ve istek : Çalışma Bakanlığının 11.11.1975 günlü ve 1066-12-508 (1) 1975/5 sayılı kararının iptali
İtiraz dilekçeleri ve bu işle ilgili çalışma Bakanlığı dosyası incelendi.
Gereği konuşulup, düşünüldü.
Aleyhine itiraz olunan, kırsal adı ile Petrol-İş Sendikası'nın 13 numaralı işkolunda toplu iş sözleşmesi yapma çağrısı ve prosedüründe yasalara aykırı bir yön yoktur. Ancak; üye çoğunluklarının çağrı tarihi esas alınarak saptanması yasa ve yerleşen uygulamalar gereğidir.

Nitekim; Çalışma Bakanlığı ilgililere yazdığı tezkereler-

Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası, İşkolları Yönetmeliğinin 4 sıra numaralı Petrol işkolunda ve 13 sıra numaralı Kimya işkolunda işkolu yetkisi almak için 6.6.1975 tarihinde çağrı yaptı. Bu çağrıya Sendikamız 9.6.1975 tarihinde itiraz etti. İtirazımız üzerine Çalışma Bakanlığı 12.11.1975 tarihli yazısı ekinde 1066.12.508 (1) 1975/5 sayılı kararını verdi. Bu karar ile, Petrol-İş Sendikası 4 sıra numaralı PETROL İŞKOLUNDA YETKİSİZ SAYILMAKTADIR. Aynı karar ile Petrol-İş'in Kimya işkolunda yetkili olduğu kabul edilmişti.

Sendikamız, 20 Kasım 1975 tarihinde, Çalışma Bakanlığının bu kararına Yargıtay Başkanlığı nezdinde itirazda bulundu. İtirazımızı inceleyen Yargıtay 9. Hukuk Dairesi fotokopisini sunduğumuz

kararı verdi. Bu karar ile de Petrol-İş Sendikası KİMYA İŞKOLUNDA YETKİSİZ SAYILMAKTADIR.

Petrol-İş Sendikası yetkilileri şimdiye kadar, çeşitli yerlerde, toplam üye sayılarının 30 bin, 50 bin hatta 70 bine ulaştığını söylediler. Oysa işkolunda çalışan işçi sayısı Çalışma Bakanlığınca 36 bin olarak saptanmıştır. Böylece işkolunda çalışan işçi sayısının iki katı üyesi olduğunu söyleyerek, Petrol-İş gerçek yüzünü bir kez daha sergilemiştir. Yayınladığımız fotokopide de görüldüğü gibi, 70 bin üyesi olduğunu ileri süren Petrol-İş, yetki almak için önce 17.558 üye fişi göstermiştir. Kendi işkolunda kaç işçi çalıştığını bilmeyen Petrol-İş daha sonra Çalışma Bakanlığının uyarısıyla 1008 üye fişi da-

de çağrı tarihini olan 6.6.1975 tarihini esas alarak bu tarihe göre çoğunluk belgelerinin ibrazını istemiştir. Hal böyle iken Bakanlık Kararında kabul edilen, biri 1008 diğeri 17558 rakamlarına gösteren iki ayrı noter beyannamelerine ekli işveren yazıları ile uyanakları anılan tarihe göre düzenlenmiş değildir. Özellikle 17558 sayısına ait işveren yazıları Şubat/1975 tarihindeki üye sayılarını belirtir nitelikte bulunmaktadır.

O halde; yukarıda anılan Bakanlık yazısı doğrultusunda üye adetlerinin, çağrı tarihindeki miktarları araştırılarak bir karar verilmek gerekirken, çağrı tarihini esas almayan belgelere göre aleyhine itiraz olunan Petrol-İş Sendikası'nın 13 numaralı kimya işkolunda çoğunlukta olduğunun kabulü, yasalara ve uygulamalara aykırıdır.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan sebeplerle Çalışma Bakanlığı Kararının 3 numaralı bendinin kaldırılmasına ve kararın onanlı birer örneğinin itiraz edenlerle, aleyhine itiraz olunan ve Çalışma Bakanlığınca gönderilmesine 19.12.1975 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye Üye
T. Gaffaroğlu H. Bayış E. Özkan N. Varlık

ha bulmuştur. Hangi işyerine ait olduğu ve işyerinde yetkili olup olmadığı bilinmeyen fişlerle işkolu yetkisi isteminde bulunan Petrol-İş, artık Kimya ve Petrol işkollarında yasal olarak işkolu çağrısı yapamayacaktır.

Yukarıda sunduğumuz belgelerin Petrol ve Kimya işkollarında çalışan tüm işçiler tarafından bilinmesi gereklidir.

Bugün, işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü, DİSK ve onun Petrol ve Kimya işkollarındaki üyesi, Sendikamız yeni katılmalarla güçlenmektedir. Petrol Kimya-İş Sendikası, kimya ve petrol işkollarında devrimci tek güçlü sendika olarak mücadelesini, önümüzdeki günlerde alacağı işkolu yetkisiyle daha etkili ve geniş boyutlarda sürdürecektir.

**İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ KARŞISINDA
HİÇ BİR GÜÇ DURAMAZ**

ALKİM İŞÇİLERİ DİRENDİLER VE KAZANDILAR

Alkim Tesisleri, Konya'nın Cihanbeyli ilçesi sınırları içinde, Yeşilöz ve Bolluk mevkiilerinde kurulmuş iki fabrikadır. Bu fabrikalarda çalışan işçiler, işyerlerinin yanıbaşındaki Tuz Gölünden çektikleri sodalı suyu damıtma tesislerinde tuz haline getirip çuallara doldurarak satışa hazır hale getirirler. Hergün ortalama 60 ton tuz üretilir ve kilosu 8 liradan satılır. Ve Alkim işçileri oluşturup satışa sundukları, ayda ortalama 15 milyon liralık değerden, her ay bir maaş ve her fazla taşıdıkları çuval için işverenin rasgele verdiği bir pirim alırlar. İş güvenliği ve işçi sağlığına ilişkin yasa hükümlerinin bir teki bile bu fabrikalarda uygulanmaz.

Alkim işçileri 10 yıldır Türk-İş'e bağlı Petrol-İş üyesidirler. Petrol-İş Sendikası yöneticileri, üyele-

rinin yıllardır çalıştığı bu koşullara ses çıkarmaz, göz yumar. Ve Petrol-İş bu işyerlerinde üyelerinden gizlice toplu sözleşme yapar. En son yaptığı toplu sözleşmeyle, saat ücretlerine değil günlük ücretlere 1.yıl 6 lira, 2.yıl 5 lira zam sağlamıştır!

Alkim Alkali Kimya A.Ş.'ne ait bu iki fabrikanın işçileri, geçen Aralık ayı başında Petrol-İş'ten istifa ederek Petrol Kimya-İş'e katıldılar. Sendikamız, yetkili sendika olarak işverene toplu iş sözleşmesi çağrısında bulundu. İşveren bu çağrıya ertesi gün - Arife günü - 40 işçiyi işten çıkartarak cevap verdi. Ve her iki fabrikada çalışan tüm işçiler arkadaşlarının yeniden işe alınması için direnişe başladılar. 17-24 Aralık 1975 tarihleri arasında süren ve çevredeki ilerici, yurtsever, işçi dostu örgüt ve kişi-

lerce yiğitçe desteklenen direniş başarıyla sonuçlandı.

İşveren, Sendikamız yöneticileri ile yaptığı görüşmeler sonunda, üyelerimizin direniş süresindeki ücretlerini ödemeyi ve işten çıkardıklarını yeniden işe almayı kabul etti.

Alkim işçileri yasaların kendilerine tanıdığı, özgürce sendika seçme hakkını ancak mücadele ederek aldılar. Selâm size ALKİM İŞÇİLERİ. Saf larımıza hoş geldiniz.

SEYDİŞEHİR'DE TARİŞ'DE S.S.K'DA

SERMAYE SINIFI FAŞİST SALDIRILARINI ARTIRARAK SÜRDÜRÜYOR

YUKARDAKİ RESİMDE SERMAYENİN FAŞİST SALDIRGANLARI TARAFINDAN YARALANAN TARİŞLİ BİR İŞÇİYİ GÖRÜYORUZ.

800 e yakın Tariş İplik Fabrikası işçisi aylardır, yasalardaki özgürce sendika seçme hakkını kullanarak üye oldukları Sendikalarını işverene de kabul ettirme mücadelesi veriyorlar. Tariş işçileri Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'ndan istifa ederek DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'na üye oldular. Bölge Çalışma Müdürlüğü üyesi olmayan Teksif Sendikası'na yetkiyi verdi. İş Mahkemesine yapılan itiraz sonucu, Mahkeme Tariş'te Tekstil Sendikası'na yetkili saydı. İşçilerin mahkeme salonlarını doldurarak söke söke haklarını almalarından sonra, Genel Müdür eski AP milletvekili Orhan Daud yeni oyunlara girdi. Sermaye sınıfının, işçi sınıfının devrimci mücadelesini engellemek için, özel olarak yetiştirdiği faşist komando çeteleri fabrikaya yerleştirilmeye başlandı. Sayıları 250 ye varan komandolar işye-

rinde hergün olay çıkartarak işçileri sindirmeye kalktılar. En son, işyeri yemekhanesini basarak 30' a yakın işçiyi yaraladılar. Bunun üzerine tüm işçiler direnişe geçince, işveren; içlerinde komandolar tarafından yaralanıp hastahane de yatan 16 işçi de dahil, toplam 450 işçiyi işten çıkardı... Ve Devlet Güvenlik Mahkemesi olaya adı karışan 10 işçiyi tutukladı.

SEYDİŞEHİR'DE KAZANAN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ OLACAKTIR.

7600 işçinin çalıştığı Seydişehir Alüminyum Tesislerindeki olayların nedeni de Tariş olaylarının nedeniyle birdir. Burada yetkili Sendika, DİSK çatısı altında çalışmalarını sürdüren Özgür Alüminyum-İş Sendikasıdır. İşveren yakın da başlayacak toplu sözleşme görüşmelerinde, karşısında özgür Alüminyum-İş'i değil Türk-İş'e bağlı Türk Metal-İş'i görmek istemektedir. Sahneye yeniden komandolar sürülür. İşyerine yerleştirilmiş olanların dışında diğer illerden getirtilen kiralık çeteler işçilere saldırıya geçerler. Alüminyum işçileri dövülür, kurşunlanır, saldıranlar ve geldikleri arabaların plaka numaraları tek tek bilindiği halde yakalanmaz, saldırıya uğrayan işçiler ve Sendika yöneticileri tutuklanırlar. Ve bu olay Kamuoyuna karşıt görüşlü grupların çatışması diye duyurulur. Seydişehirde baskı ve terör sürmektedir.

400 BİN İŞÇİ MEMUR YAPILARAK SENDİKAL HAKLARI GASPEDİLİYOR.

MC hükümeti 1975 Kasım ayı sonunda çıkardığı bir kararname ile 400 bin işçiye sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev yapma hakkı tanınmayacağını, memur yapıldıklarını açıkladı. Hemen arkasından, bu kararın, kurulacak komisyonun 1976 sonuna kadar yapacağı çalışmalar sonunda uygulamaya konulacağı söylendi. Böylece karara karşı doğacak büyük tepkiler yumuşatılacak sonra sessizce uygulamalara geçilecekti. Ve SSK da bunun uygulamasına geçildi. Hükümetin atadığı bir müdür, iki bakanlık temsilcisi, iki işveren ve iki Türk-İş temsilcisi ile çalışanların seçtiği bir işçi temsilcisi olan SSK Müdürler Kurulu, Kurumda çalışanların tümünü memur ilan ediverdi. Müdürler Kurulu kararında Türk-İş temsilcileri, Hasan Özgüneş ve Ekrem Özkılıç işveren temsilcileri ile birlikte oy kullanırken, işçi temsilcisi DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası Genel Başkanı Özcan Kesgeç tekbaşına karşı oy verdi. Bu karardan sonra SSK da çalışan DİSK'e bağlı Sosyal-İş ve Has-İş üyeleri direnişe geçtiler. Üyelerinin tümü SSK da çalışan Türk-İş'e bağlı Sağlık-İş Sendikası da direnişe katılma kararı alınca Türk-İş direnişi yasadışı karar ve uygulamalara karşı yasal bir direniş devam ediyor. Tüm ilerici, yurtsever kuruluşlar SSK işçilerinin yanındadır.

SENDİKAMIZDAN HABERLER

Sendikamız çeşitli işyerlerinde yoğun bir biçimde toplu sözleşme görüşmelerine girmiştir. Toplu Sözleşme Dairemiz yetkilileriyle işyeri temsilcilerimizin ortaklaşa yürüttükleri toplu sözleşmelerin sayısı 16'yı bulmuştur. Bunlardan sadece Alemdar Kimya işyerinde yaptığımız çağrıya itiraz edilmesi üzerine Bölge Çalışma Müdürlüğüne gönderdiğimiz üye fişlerinin incelenmesi ile önümüzdeki günlerde yetkimiz kesinleşecektir. Ayrıca, Eres Boya işyerinde toplu sözleşmenin uygulamasından dolayı uyumsuzluğa gidilmiştir. Üçüncü taraf-sız aracının seçimi Gazetemiz baskıya girerken henüz belli değildir.

● ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE BAŞLAYACAĞIMIZ İŞYERLERİ

İstanbul'da kurulu Pfizer ve Roche işyerleri ile Şerefli Koçhisar'da Ektaş ve Cihanbeyli'de Alkim Alkali Kimya işyerleri için toplu sözleşme taslakları, üyelerimiz arasında yapılan anket çalışmaları ve işyeri temsilcileri ile yapılan ortak toplantılar sonucunda hazırlanmıştır. Bu işyerlerinden bazılarında, toplu sözleşme görüşmelerine Gazetemiz çıktığında başlanacaktır. Bu arada, İstanbul'daki Hektaş A.Ş. ve Genas Boya ile Abbott işyerleri için işverenlere toplu sözleşme oturumu için gün tesbiti yazıları yazılmıştır.

● DEVAM EDEN TOPLU SÖZLEŞMELER

Mustafa Nevzat A.Ş. ile Wyeth Lab. A.Ş. işyerleri için daha önce hazırlanan taslaklar üzerinde toplu sözleşme görüşmelerine devam edilmektedir.

● TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNDE UYUŞMAZLIĞA GİDİLEN İŞYERLERİ

Tibet işyerinde sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde uyumsuzluğa gidildi. Sendikamız ve işverenin gösterdiği

tarafsız aracılar üçüncü tarafsız aracıyı seçerek Uzlaştırma Kurulunu oluşturdular. Buna karşılık, Çiti - Evma işyerinde sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde uyumsuzluğa gidilmesi üzerine gösterilen tarafsız aracılar üçüncü tarafsız aracı üzerinde anlaşamayınca mahkemeye başvuruldu. Çiti-Evma işyeri DEVA Holding'e bağlı bir işyeridir. İşyerlerinde sendikası işçi çalıştırma ya alıyan DEVA Holding, Sendikamızın bu işyerinde örgütlenmesiyle huzursuz olmuş, uzlaşmaz bir tutuma girmiştir. Sendikalaşmaya ve toplu sözleşme düzenine karşı olan DEVA Holding, bu tavrını yapılan görüşmelerde açıkça sergilemiştir.

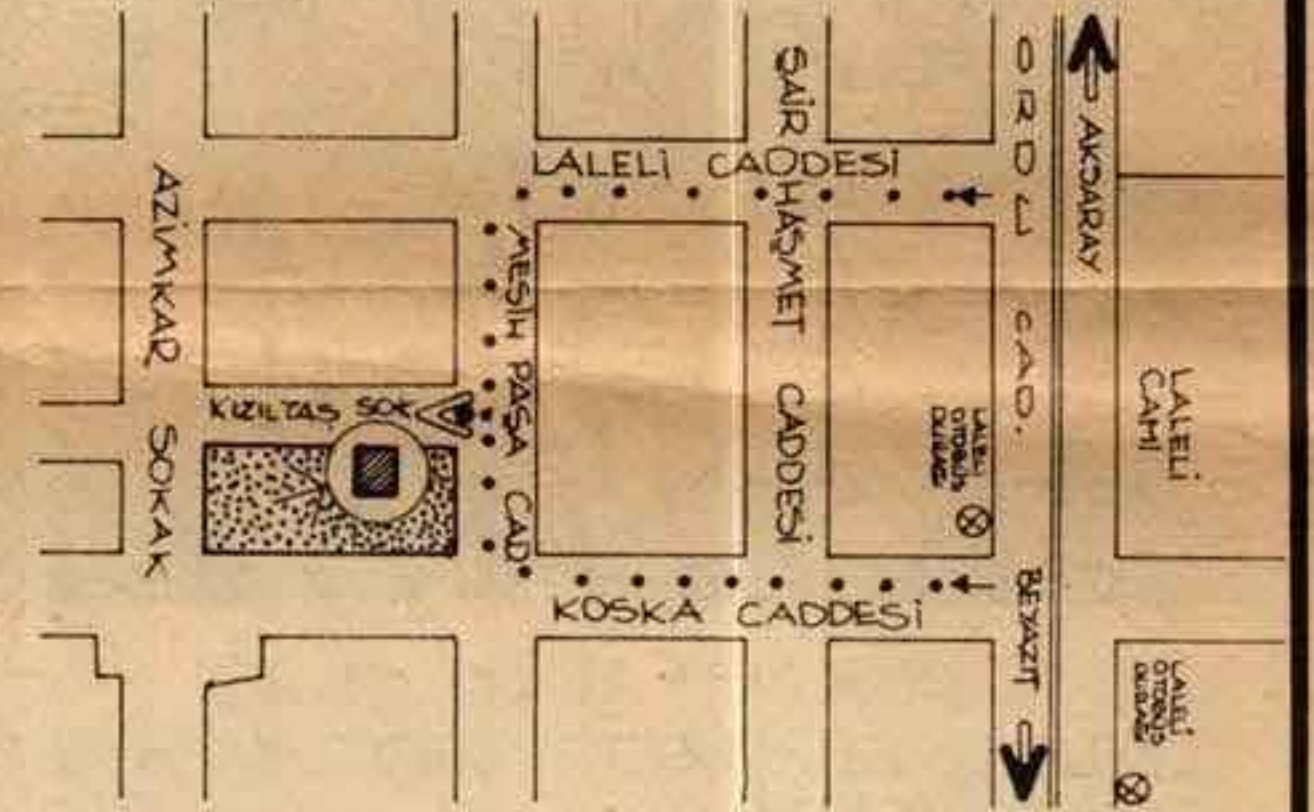
En son olarak, Uzlaştırma Kurulu oluşturulmasında, üçüncü tarafsız aracının seçiminde dahi bu uzlaşmaz tavrını yenilemiş, tarafsız aracının mahkemeye sap tanması yoluna başvurmuştur. Bütün bu erteleme çabaları, toplu sözleşmenin uzaması ve üyelerimizin huzursuz bırakılması amacına yöneliktir. Yalnız DEVA Holding'in görmezlikten gelmeye çalıştığı bazı gerçekler var. Herşeyden önce, dünyada ve ülkemizde hergün giderek genişleyen işçi sınıfının devrimci mücadelesi vardır. Ayrıca DEVA Holding'e ait işyerlerinden Çiti-Evma'da bir Sendika örgütlenmiş ve yasal olarak yetkili kılınmıştır. Ve bu Sendika da Petrol Kimya-İş Sendikasıdır. Son olarak söyleyeceğimiz; Çiti-Evma işyerindeki Petrol Kimya-İş üyeleri bilinçlidir, uyanıktır ve bu mücadeleyi kazançlı bitirmeye kararlıdır.

YENİ BİNAMIZA TAŞINDIK

SENDİKAMIZ GENEL MERKEZ DAİRELERİ VE İSTANBUL ŞUBESİ, GEÇEN AY İÇİNDE SATIN ALINAN 6 KATLI YENİ BİNASINA TAŞINMIŞTIR. SENDİKAMIZ GENEL MERKEZİNİN YENİ ADRESİ ŞÖYLEDİR :

LALELİ, MİMAR KEMALETTİN MAH.
MESİH PAŞA CAD. KIZILTAŞ SOK. NO:7
AKSARAY / İSTANBUL

VİETNAM, KAMBOÇYA VE LAOS ARTIK ÖZGÜR

Gazeteler, dergiler, radyo ve televizyon, 1975'in baharına kadar Vietnam, Kamboçya ve Laos'tan hergün haber iletirlerdi. Gün geç mezdeki, Amerikan uçaklarının "Hür Demokratik Rejimi" kurtarmak için bu ülkelere kaç bombardıman uçuşu yaptığı, kaç ton bomba döktüğü söylenmesin. Hergün Amerikan emperyalizminin ayakta tutmaya çalıştığı bu ülkelerin "Hür Demokratik Rejimlerine" başkaldıran kaç komünistin vurulduğu, yakıldığı, esir alındığı yazılır yada söylenirdi.

Yüzyılımızın bu en kanlı, en vahşi emperyalist saldırısı halkların yiğitçe direnişi sonunda püskürtüldü. Emperyalist saldırıganlar silahlarını bırakıp kaçarlarken, işbirlikçileri yani "Hür Demokratik Rejimin" yöneticileri, kimisi özel uçakla kimisi dostlarının uçaklarının tekerleklerine yapışarak ülkelerini terk ettiler. Sonra, hür dünyanın yani kapitalist dünyanın basını, ha-

ber ajansları Vietnam'a, Kamboçya ve Laos'a sağır kesildiler. Bu ülkelerde hayat sanki durmuştu. Aslında bu ülkelerde duran hayat değil, emperyalist sömürüydü. Ve bu ülkelerde emekçi halkın yararına, gelişen demokrasi ve sosyal ilerlemenin kapitalist ülkelerin halkları tarafından kesinlikle duyulmaması istendi.

Vietnam'da, Kamboçya'da ve Laos'ta 19. yüzyıl ortalarında başlayan ulusal kurtuluş savaşları 1975'de, işçi sınıfı partilerinin öncülüğünde emekçi halkların zaferiyle sonuçlandı. Ulusal kaynakları ölümcül yaralar almış bu ülkelerin halkları bugün ekonomik, politik ve kültürel gelişmelerini sürdürüyorlar. Emperyalizmin suni sınırlarla birbirinden kopardığı Kuzey ve Güney Vietnam halkları bugün bu sınırları yok ettiler. Kamboçya'da mahalli halk komiteleri kurulup böylece yönetimin en küçük birimleri oluşturuldu. Laos'ta, 4 Aralık 1975'de Demokratik Halk Cumhuriyeti ku-

ruldu. Bu ülkelerin halkları emperyalist savaş sırasında olduğu gibi şimdi barışta da birbirleriyle gerçek dostluk ve iyi komşuluk ilişkilerini sürdürüyorlar.

Vietnam, Kamboçya ve Laos bugün ulusal sanayini yeni baştan inşa ederken halklarının topyekün eğitimini gerçekleştiriyorlar. Ve artık, pirinç tarlalarında genç kız ve erkekler silahlarını bırakmış, Ho Şi Minh'in zafer şarkılarını söylemekte. Selam olsun Vietnam, Kamboçya ve Laos'un emekçi halklarına ve onların devrimci önderlerine.

1975'DE BİRAZ DAHA SÖMÜRÜLDÜK, BİRAZ DAHA AMA BİRAZ DAHA BİLENDİK

Adet olmuştur, her yılbaşında gazeteler ya da dergiler geçmiş yılın olaylarını sergiler, "yılın olayı" ya da "yılın adamı" nı seçerler. Bizim için önemli olan, o yıl içindeki olayların gerçek nedenlerinin ne olduğu, işçi sınıfının çıkarları açısından ne sağladığıdır. 1975 Yılı, işçi sınıfı için ne getirdi, ne götürdü?

Geçen yıl içindeki günleri kısaca hatırlamaya çalışırsak görürüz ki, 1975 yılı, emperyalist dönemi yaşayan kapitalist sistemin biraz daha çöktüğü, buna karşılık sosyalist sistemin, uluslararası işçi hareketinin ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin daha da güçlendiği bir yıl olmuştur.

1975 Yılı içinde kapitalist ülkelerde sömürü, işsizlik ve pahalılık biraz daha arttı. Sendikaların girişmiş oldukları, yüzbinlerce işçiyi kapsayan grevler her yere yayıldı. Kapitalist ülkelerde yüzbin yakın işçi bu yıl, aslında birer cına yet olan iş kazalarında hayatlarını kaybetti. 1975 Yılı içinde dünya nüfusunun yarısı biraz daha kötü beslendi, dünya nüfusunun üçte biri aç günler geçirdi.

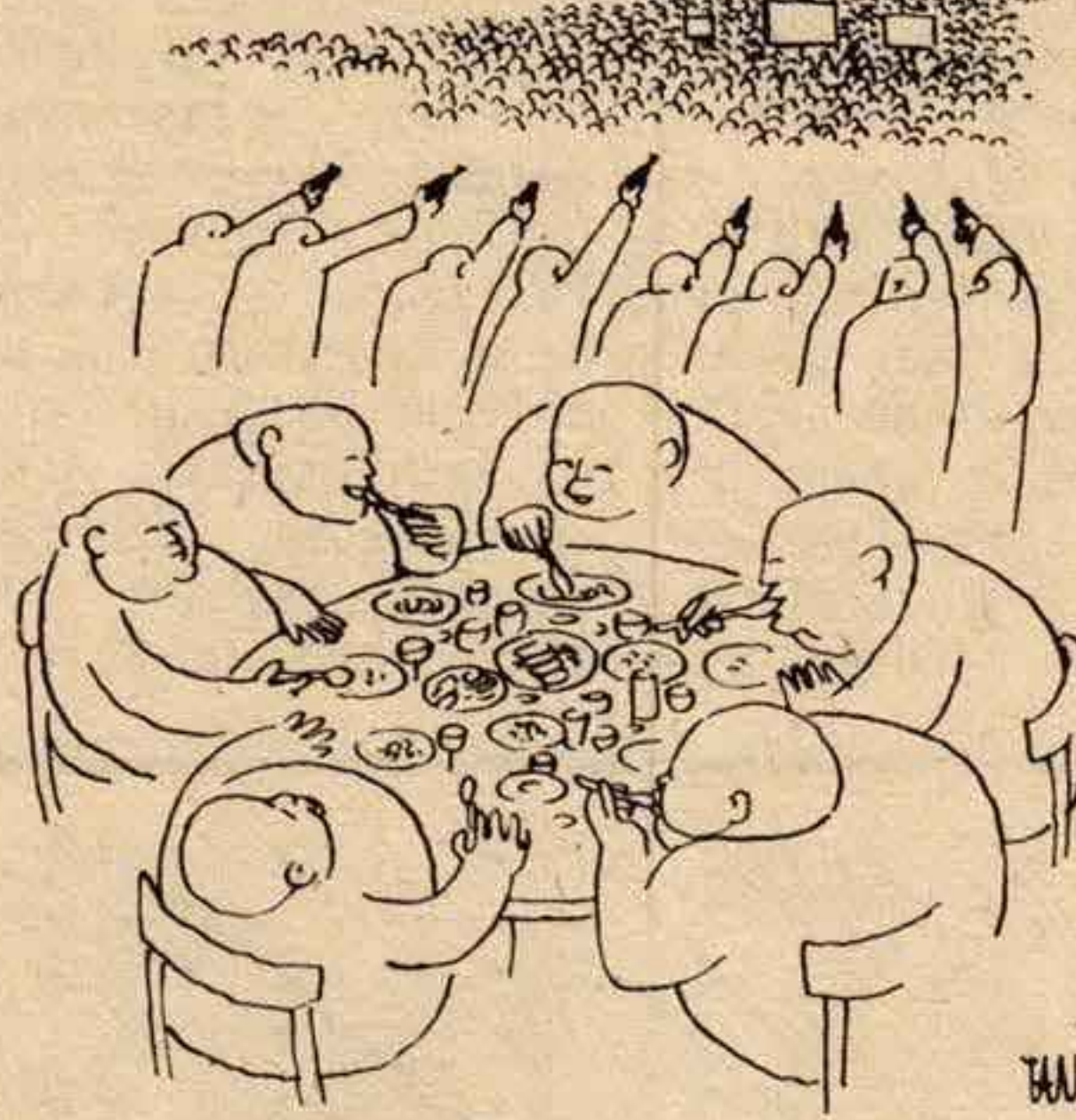

1975 YILINDA GERİ BIRAKTIRILMIŞ ÜLKELERDE MİLYONLARCA ÇOCUK AÇLIKTAN KIVRANARAK ÖLDÜ.

türkiye'de kişi başına günde 38 gram et düşüyor

Kapitalist ülkelerde malların üretimini ve dağıtımını TFK EL'lerinde tutan ikiye kadar şirket, diledikleri fiyattan hammadde alıp diledikleri fiyattan mal satarak hayat pahalılığı yaratıp halkları aşırı bir şekilde sömürdü. Kapitalist ülkelerdeki ufak bir azanlık, yaratılan zenginliklerin büyük bir bölümüne el koydu.

Kapitalist ülkelerin plansız, hesapsız mal üretmesi ve üretilen malların satılmaması sonucunda girdikleri ekonomik, siyasi çıkmaz 1975'de biraz daha genişledi. Öte yandan, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıflarının sömürü ve baskıya karşı, ücretli kölelik düzeni olan kapitalizmi ortadan kaldırma amacıyla sürdürdükleri mücadele, geri bıraktırmış ülkelerde işçi sınıfı önderliğinde sürdürülen bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadeleleri ve sosyalist ülkelerin hızlı bir şekilde gelişmeleri bu ekonomik ve siyasi buhranı daha da derinleştirdi. Kapitalist ülkeler ekonomik ve siyasi çöküntü içinde debelendikçe daha saldırgan oldular. Çeşitli ülkelerde baskının artırılması, savaş kundakçılığı yapılması bu debelenmenin bir sonucu oldu. Ama sömürü ve baskı yöntemlerini geliştirmek emekçileri gerileteceğine tam tersine kapitalist sistemin temellerini biraz daha sarstı.

Emperyalizme bağımlı bir ülke olan Türkiye de bu bunalımın dışında kalamadı. Uzun süre devam eden hükümet bunalımından sonra ancak transferlerle Nisan 1975'te güven oyu alan MC iktidarı tam anlamıyla sermaye dostu, işçi düşmanı bir iktidar olarak çalıştı. Emperyalist tekellerle işbirliği halinde çalışan egemen sınıf ve tabakalar Türkiye'de sıkıştıkça baskıyı artırdılar, ekonomik ve siyasi bunalım içinde debelendikçe onlar da biraz daha saldırgan oldular. Çeşitli yollara başvurarak, işçi, köylü, öğrenci, yaşlı, genç dövdüler, kırdılar, hapsettiller, öldürdüler. Ve bütün bunlara "sağ-sol çatışması", "öğrenci hareketleri" dediler.

1975'de sağ-sol çatışması olmadı. Sömürü ve baskı düzeninin devamı için faşist saldırılar gerçekleştirildi. Yalnız öğrenciler değil, işçiler ve köylüler, öğretmenler öldürüldü.

1975'de işçi grevleri sıkı yönetimler sayesinde önlenmek istendi. Yasal grevlerle komandolar saldırtıldı. Grev çadırlarına malum kişiler tarafından ateş açıldı. Grevci işçilere baskı yapıldı. Her türlü şiddet ve terör yoluyla işçi sınıfı baskı altına alınmak istendi.

NOBEL'DE
ÖLÜM
ORUCU

İŞTEN
ATILAN
ARKADAŞLARI
İÇİN
DİREKEN
KADIN
İŞÇİLER
HAKLI
SESLERİNİ
TÜM ÜLKEYE
DUYURDULAR.

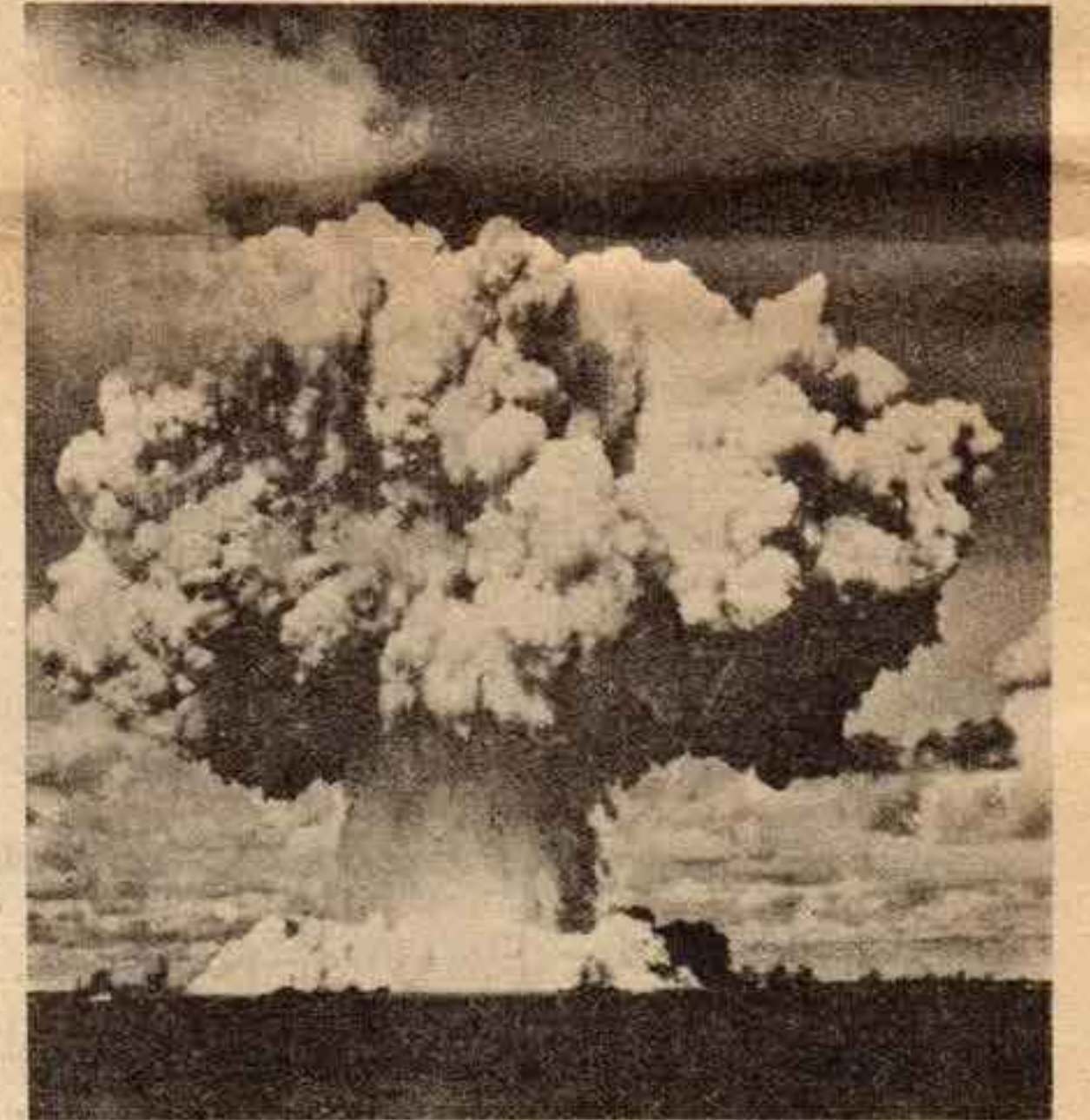
1975 Yılında Türkiye tam anlamıyla ekonomik bir çıkmaza itildi. "Kâr, daha fazla kâr, en fazla kâr" peşinde koşan patronlar, daha fazla sermaye bulmak için akıl almak kredi oyunlarına girişti. Sermaye piyasası kanunu getirildi. Kredi imkânları artırıldı. İhracattaki vergi iadeleri artırıldı. Sanayi, bankacılık ve sigortacılık az sayıda tekellerin eline geçmeye başladı.

Patronlar daha fazla mal ürettirdiler işyerlerinde, ama malların tamamını satamadılar. Türkiye'deki pazarlar daralınca İran'da Pakistan'da...pazar aradılar. Reklamla beyinlerimizi yıkayıp suni ihtiyaçlar yaratmaya çalıştılar.

Bu arada 1975 yılında dış borçlar biraz daha arttı. Geçmiş yıla oranla dışarıya biraz daha az mal sattık, üstelik daha ucuza. Buna karşılık dışardan biraz daha fazla mal aldık, üstelik daha pahalıya. Yani bizim ödediğimiz milyarlarca lira teşvik amacıyla vergi iadesi olarak verilmesine rağmen 1975 yılında ihracatımız artmadı ve ticaret açığımız biraz daha büyüdü. 1975 dış ticaret açığı, 1923 yılı açığının tam 86 katı oldu. Yani, "Büyük Türkiye" rüyası gerçekleşti. Öyle değil mi ya, büyük ülkenin dış ticaret açığı da büyük olur.

"İŞÇİLER İŞVERENLERLE İŞBİRLİĞİNE GİTMEDİĞİ TAKDİRDE ETKİN VE YETKİLİ ORGANLAR BİR GÜN GELECEK BİZLERE BUNU ZORLA YAPTIRACAKLARDIR. ANARŞİNİN HİÇ KİMSEYE FAYDA GETİRMEYECEĞİNE İNANALIM VE ÖNCE, İŞÇİLER İÇİNDEKİ ANARŞİSTLERİ TEMİZLEYELİM"

MADENİ EŞYA SANAYİİ İŞVERENLER SENDİKASI BAŞKANI - ŞÜKRÜ ER

İKİ YOKSUL ÜLKE, TÜRKİYE VE YUNANİSTAN 1975'DE SİLAHLANMAYA TOPLAM OLARAK 63 MİLYAR LİRA AYIRDILAR.

1975'de ülkemiz her yönüyle tam bir keşmekeşin, anarşinin içine itildi, işçileri anarşist olarak ilan eden patronlarca. Ve Türkiye'nin içinde bulunduğu bu çıkmazı gözlerden kaçırmak için hergün Kıbrıs meselesiyle bizleri oyalamak istediler. "Kıbrıs meselesini çözüyoruz" dediler, "silah, tank fabrikaları kuracağız" dediler ve sömürü ve baskı ortamını gözlerden gizlemek istediler. Egemen sınıfların denetimindeki basın-yayın araçlarıyla, gazetelerle, radyoyla, televizyonla, filmlerle, şarkılarla, sporla, sportoto ile, piyangoyla, masallarla, hikayelerle, fotoromanlarla... daha çok yalan söyleyip biz işçileri biraz daha oyalamak, beyinlerimizi yıkamak istediler.

1975'de biz işçiler biraz daha çok çalıştık, biraz daha yorulduk. Buna karşılık biraz daha fazla sömürüldük ve yoksullaştık. Ücretler yerinde saydı ya da uzun bir mücadele sonunda sendikamızla ücret artışı elde ettik ama fiyat artış-

A YOKSULLASTIK,

1975 KUYRUKLAR YILI OLDU. DOLMUŞ KUYRUĞU, ET KUYRUĞU, GAZ, ŞEKER YAĞ, PİRİNÇ, KÖMÜR, ODUN KUYRUKLARI BİR DE UMUTLARINI PİYANGOYA BAĞLAMIŞ İNSANLARIN OLUŞTURDUĞU MİLLİ PİYANGO KUYRUKLARI...

ları hepsini aldı götürdü. Paramızın satın alma gücü 1975'de biraz daha düştü. Ve biz böylece biraz daha yoksullaştık.

1975'de yine fazla mesai yaptık, daha fazla mal ürettik ama elimize fazla bir para geçmedi.

1975'de makinalar biraz daha hızlı çalıştı, biz işçiler biraz daha fazla çalıştık ve geçen yıla oranla daha fazla üretim yaptık ama yine emeğimizin karşılığını alamadık. 1975'de sömürü oranı biraz daha arttı.

1975'de kadın işçiler, çocuk işçiler biraz daha fazla sömürüldüler. Kadın işçilerin aldıkları ücretler, erkek işçilerin ücretlerinin ancak yüzde 60'ı oldu. Kadın işçiler patronlar için yine özel bir sömürü kaynağı oldu.

1975'DE ÜLKEMİZDE İSSİZLİK AKIL ALMAZ BİR HIZLA ARTTI. MİLYONLARCA İNSANIMIZ AİLELERİYLE BİRLİKTE AÇ DOLAŞTI.

1975'de fabrikalardan çok sayıda işçi atıldı. Köylerden şehirlere göç edenler yine iş bulamadı. Tüm Türkiye'de 2 milyon civarında insan işsiz gezdi. Bilinmeyenleri de çabası. "Çalışmak istiyoruz" dediler ama açlıkla karşılaştılar. Patronlar çalışan işçilerin ücret seviyelerini düşük tutabilmek için "yedek işsizler ordusu"nu genişletmeye devam ettiler.

1975'de işçi sınıfının yanısıra küçük üreticiler, az topraklı köylüler, küçük esnaf ve zanaatkarlar da biraz daha sömürüldü. Köylüler ihtiyaçları olan toprağı işgal ettiler. Sömürülen köylülerin mücadelesi daha genişledi.

1975'de yine vergi yükünü biz işçiler ve diğer ücretliler omuzladık. Toprak ağaları ve patronlar 1975'in vergilerini henüz ödemediler. Bu yıl içinde ödeyecekler. Elbette gönüllerinden ne koparsa biçiminde vergi dairelerine bildirdikleri rakamlar üzerinden. Tahminlere göre vergi kaçırma oranı yüzde 70 olacak. Bütçe gelirlerinin en büyük kısmını meydana getiren vergilerin üçte ikisini biz emekçiler ödedik yine 1975'de. Ama parayı veren düdüğü çalamadı 1975'de. Devlet dairelerinde horlanan, hastahanelerde itilip kılınan, bizim verdiğimiz vergilerle açılan devlet işletmelerinden kovulan biz olduk yine.

Dışarıya mal satmayı teşvik etmek amacıyla verilen vergi iadelerinden ufak bir azınlık zengin olurken, o malları üreten biz işçiler için vergi iadesi düşünlmedi 1975'de. Hayali mobilya şirketlerine mal satanlara bizim verdiğimiz vergilerden, vergi iadesi verildi. Ağaların, patronların 8 milyarlık vergi borcunun 5 milyarı affedildi 1975'de.

1975 YILINDA ÖZEL SEKTÖRE 43 MİLYAR LİRAYI AŞAN TEŞVİK BELGESİ VERİLDİ.

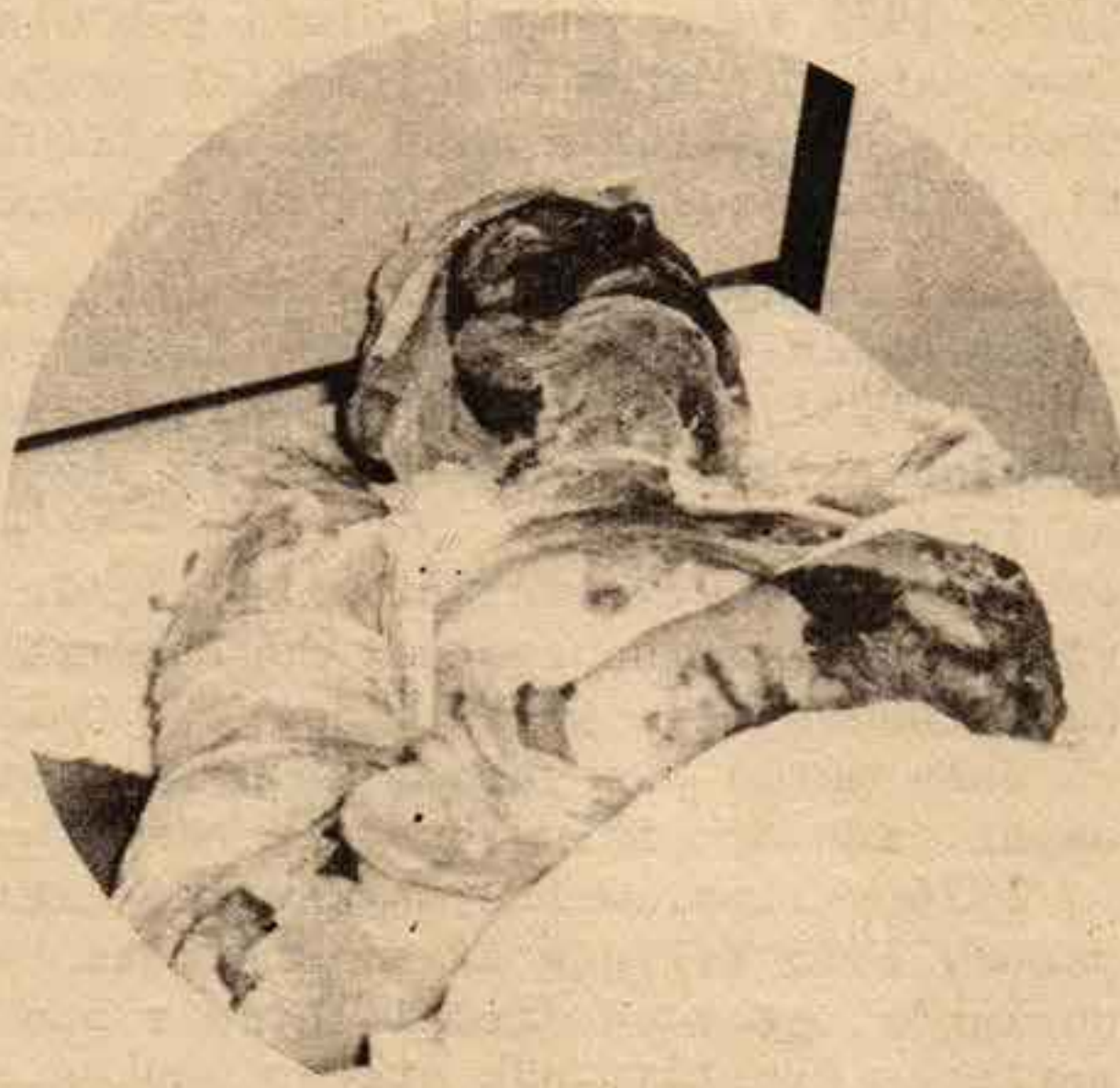
1975 yılında yine kötü evlerde oturduk, kötü elbiseler giydik, kötü gıdalarla beslendik.

1975'de çok sayıda emekçi önlenebilecek hastalıklar yüzünden öldü. Sağlık koşulları yine düzelmedi.

1975 Yılında tarım işçilerini ilgilendiren kanunlar yine çıkarılmadı. İşsizlik sigortası yine lafta kaldı. Buna karşılık haklarını söke söke alan işçileri bölmek için yeni tedbirler getirildi. İşçi-memur ayrımı biraz daha genişletilerek yüzbinlerce işçi sendikalaşma hakkından mahrum edildi.

1975 Yılında yine çok sayıda işçi üretim sırasında öldü, daha doğrusu gerekli iş güvenliği almayan patronlar tarafından öldürüldü. Yüzbinlerce işçi yaralandı, binlerce işçi sakat kaldı. 1975'de ürettiğimiz mallar yine kana boyandı, göz yaşlarıyla sulandı. Ama patronların kılı bile kıpırdamadı. Türkiye'de adam öldürmek ya da öldürmeye teşvik etmek suçtur. Ama yeterince tedbir almayan ve bu yüzden iş cinayetleri işleyen patronlar yargılanmadı.

türkiye'de hergün 4 işçi işkazalarında ölüyor

1975 Yılı, devrimci sendikaların sarı sendikalarla mücadele yılı, işçilerin diledikleri sendikayı seçme özgürlüğünü yani REFERANDUM hakkını elde etme mücadelesi verdiği yıl oldu.

1975'de yaptığımız grevler biz işçilere gerçek efendilerin kapitalistler değil işçiler olduğunu öğreten birer okul olurken, patronlar için onları korkutan, uykularını kaçıran bir silah oldu. Bu yüzden devrimci sendikaları kapatabilmek amacıyla, sendika sayısı fazlalığından şikayet eder görünerek Sendikalar Yasasını dolayısıyla Anayasayı değiştirmek istedikler.

1975, sarı sendikalar konfederasyonu - Türk-İş ile devrimci sendikalar konfederasyonu DİSK'in mücadele yılı oldu. 1975 yılında DİSK'e bağlı sendika ve üye sayısı çok hızlı bir şekilde artarken, Türk İş biraz daha ufalandı, küçüldü, her limanda birkaç tayfası firar eden bir gemi gibi.

1975'de patronlar hayat pahalılığını işçilerin üzerine atarak, ücretlerin fiyatların ve kârların gerçekte ise yeni ücretlerin dondurulmasını önerdiler. Güvenlik kuvvetlerine ve bekçilere ilave ten işyerlerinde "işyeri müessese polisi"nin kurulmasını istedikler. İşçileri ve sendikaları etkili ve yetkili çevrelerle yola getireceklerini söylediler.

1975'de biz işçiler biraz daha sömürüldük, işçi sınıfı üzerindeki baskı biraz daha artırıldı. Ama bütün bunlara karşılık 1975 yılında biraz daha bilindik, bilinçlendik, gerçekleri biraz daha yakından öğrendik. Neye güveneceğimizi, kimlerle yola çıkacağımızı, umudun neden işçi sınıfında olduğunu biraz daha derinden öğrendik.

1976 İŞÇİ SINIFININ EKONOMİK VE SİYASİ MÜCADELESİNİN DAHA DA GELİŞTİĞİ, SAFLARINI SIKLAŞTIRDIĞI, YENİ YENİ MEVZİLER KAZANDIĞI, SON ZAFERİN BİRAZ DAHA YAKLAŞTIĞI BİR YIL OLACAK.

sendikalarla sürdürülen mücadelenin yeterli olmadığını, sömürü ve baskı zincirlerinden kurtulmak için siyasi mücadeleye girmek ve başı çekmek zorunda olduğumuzu bir kere daha anladık.

1976'ya bu bilinçle, bu kararlılıkla giriyoruz. Ve 1976 işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesinin daha da geliştiği, saflarını sıklaştırdığı, yeni mevziler kazandığı, son zaferin biraz daha yaklaştığı bir yıl olacak. Çok açık, seçik bir şekilde biliyoruz ki,

DEMİR
KÖMÜR
VE ŞEKER
VE KIRMIZI BAKIR
VE MENSUCAT
VE SEVDA VE ZULÜM VE HAYAT
VE BİLCÜMLE SANAYİ KOLLARININ
VE GÖKYÜZÜ

VE SAHRA
VE MAVİ OKYANUS
VE KEDERLİ NEHİR YOLLARININ
SÜRÜLMÜŞ TOPRAĞIN VE ŞEHİRLERİN BAHTI
BİR ŞAFAK VAKTİ DEĞİŞMİŞ OLUR,
BİR ŞAFAK VAKTİ, KARANLIĞIN KENARINDAN
BİZ AĞIR ELLERİMİZİ TOPRAĞA BASIP
DOĞRULDUĞUMUZ ZAMAN.

İŞÇİLER DİYOR Kİ:

SORU : 1975 YILI TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA NE GETİRİŞTİR,
NE GÖTÜRMÜŞTÜR ?
1976 YILINDAN NE BEKLİYORSUNUZ ?

ZEHRA AKIN
ABBOTT
İLAÇ FAB.
5 YILLIK
İŞÇİ

ERTAN
VURAL
PETKİM PETRO
KİMYA A.Ş.
ETİLEN ON.
3,5 YILLIK
İŞÇİ

AYSEL
KAYACAN
GRİPİN LAB.
10 YILLIK
İŞÇİ

1975 Yılı ,işçi sınıfı ve emekçi halkı mız için tam bir baskı yılı oldu. Okadar ki, yıllardır verdiğimiz mücadele sonunda kazandığımız haklarımız bile elimizden alınmak istendi. Haklarını aramak isteyen işçi, köylü, memur, öğrenci öğretmenler üzerinde çok ağır sindirme yolları denendi. Bir yıl içinde öldürülen, yaralanan ,tutuklanan devrimci sayı yısı nerdeyse son beş yılın rakamlarını aştı.

Hayat pahalılığı bir yılda akıl almaz bir hızla artarak, sözleşmelerle aldığımız ücret zamlarını bir anda sildi süpürdü. Fabrikalardan atılan, işsizlik ve açlığa terk edilenlerin sayısını hesaplamak mümkün değil.

Faşist komandoların silahlanmaları, fabrikalarda okullarda, devlet dairelerinde egemen olmaları için MC İktidarı'nın bütün olanakları seferber edildi. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, yasal hak kımız olan miting, grev, yürüyüşleri -miz yasaklandı ya da kolluk kuvvetle -rince dağıtıldı.

Fakat gelecek yıllardan umutluyuz. Tarih hep yeniden, iyiden, devrimden , haklıdan yana dönüyor. Yeni yılda bütün işçilerin birlik ve beraberlik içinde olacağına, DİSK'in daha da gelişeceğine, anti faşist mücadelenin güçleneceğine, işçi sınıfının demokratik haklarını daha kararlı ve bilinçli koruyacağına yürekten inanıyorum.

ÖMERAN GÜÇ
GRİPİN
LABORATUARI
17 YILLIK
İŞÇİ

1975 yılı bize bol bol pahalılık getirdi. Mücadele ederek kazandığımız haklar MC tarafından elimizden alındı. Çocuklarımız, gençlerimiz dövüldü, kurşunlandı. 30 Güne çıkartılan kıdem tazminatları 9.000 lirayla sınırlandı. İşçileri memur yapma uğraşına girildi. Kazancımızın yarısı vergiye kesildi. 20 yılda emeklilik meselemiz uyutuldu. Derken geldik 1976'ya...

Yeni yılda mücadelemiz o kadar geniş boyutlu ki bu ancak bir rejim değişikliğinde gerçekleşebilir :

- Referandum hakkımız yasallaşmalı
- Genel grev hakkı tanınmalı
- Haftalık çalışma 40 saat olmalı
- Vergi adaleti olmalı
- Kadınların 20 senede emekliliği gerçekleşmeli
- İşyerlerinde çocuk kreşleri açılmalı
- Ücretler değil fiyatlar dondurulmalı
- Faşist saldırılar engellenmeli

" 1975 Yılı işçi sınıfına hiç bir şey getirmedi, aksine elimizdekini de götürdü. Bu yıl bizi sevindiren tek olay DİSK'in güçlenmesi ve bütün işçileri kucaklayacak bir örgüt haline gelmesidir. Bu sınıfımızın bilinçlenmekte ve çıkarlarını en iyi savunan örgütlerin çatısı altında birleşmekte olduğunu kanıtlamaktadır.

Geçtiğimiz yıl, faşist saldırıların en yoğun olduğu ve en fazla devrimcinin öldürüldüğü yıl oldu. Bu saldırıların bizi yıldırmak, mücadelemizi saptırmak ve uyanışımızı engellemek için yapıldığına ve desteklendiğine inanıyorum. Biz bu oyunlara gelmemeliyiz. Biz bölmek , aramıza ikilik sokmak, demokratik mücadelemizi engellemek isteyenlere layık oldukları cevabı ergeç vereceğiz:

Yeni yıl Petkim işçileri için önemli bir dönem. Sözleşmeye hazırlanıyoruz ve en iyi sözleşmeyi yapmaya kararlıyız. Ekonomik mücadelenin tek başına yeterli olmadığını hergün bir kere daha görüyoruz. 1976 Yılı GERÇEK DEMOKRASİ İÇİN, REFERANDUM HAKKI İÇİN, GENEL GREV HAKKI İÇİN, FİKİR VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN mücadele yılı olacaktır.

H. SAMİ
MERVE
ABBOTT
İLAÇ FAB.
23 YILLIK
İŞÇİ

"BİZCE 1975'in en önemli olayı yok olayları vardır. Zaten alabildiğine ezilen sömürülen işçilerin daha çok ezildikleri, daha çok çalışmak zorunda bırakıldıkları bir yıl geçirdik. MC İktidarı geldi halimiz iyice kötüledi. İktidarda bizim değil, patronların temsilcileri olduğundan herşey biz işçilerin aleyhine işliyor.

Fakat gelecek günlerin biz işçilerin olacağına inanıyorum. Oğullarımda bu mücadele için yetiştiriyorum. Onlara daha mutlu bir yaşam, sömürsüz bir hayat bırakmak için mücadele ediyoruz.

1976 yılına umutlu ve kararlı giriyoruz. 1975 Yılında arkadaşlarımız kurşunlandı, grev ve direnişlerimiz panzerlerle kırıldı, hak arayan herkes kapı dışarı atılarak işsiz dayanaksız bırakıldı, solcudur, komünisttir diye damgalandı, öğretmenler sürüldü, fabrikalar kapatıldı. Ama bütün bu olanlar bizi asla yıldırmadı. Herşeye rağmen mücadelemiz 1976'da da sürecektir.

1975 Yılı kadınlara bir şey getirmedir. Bütün dünyada kadınlar yılı kabul edildiği halde kadının durumunda bir yenilik olmadı. Yine çalıştık, hem de daha çok ve yine alabildiğine sömürüldük. Ücretlerimizin gerçek değerleri hayat pahalılığı karşısında düştü.

İsteklerimizin bu düzende gerçekleşmeyeceğini biliyorum ama yine de mücadeleden geri kalmamak gerektiğine inanıyorum. 1976'da Vergi adaletinin sağlanmasını, Çalışan kadınların çocuklarını bırakabilecekleri kreşlerin açılmasını, işsizliği ortadan kaldıracak tedbirlerin alınmasını istiyorum ve bu yolda da mücadele edeceğim.

HÜSEYİN
BAYIR
İNSA
NAYLON
İPLİK F.
5 YILLIK
İŞÇİ

1975, tüm emekçiler ve halkımız için baskı ve bunalım yılı olmuştur. Sermayenin işçiler, gençler, köylüler üzerinde uyguladığı baskının en fazla hissedildiği yıl oldu. Can güvenliği kalmadı. İşçilerin demokratik hakları kısıtlandı. Sermayedarlara geniş kredi imkanları sağlandı. İşsizlik, pahalılık, açlık yılı oldu. İşçileri memur yaparak sendikal örgütlenme baltalanmak istendi.

1976 yılı da geçen yıldan farklı olmayacak ancak bir fark var. İşçi sınıfı artık bilinçlendi ve mücadele etmesini çok iyi öğrendi.

1976 bu bozuk ,çürümüş düzenin değişmesi için mücadele yılı olacaktır . Fikir özgürlüğü, REFERANDUM, Demokratik hak ve özgürlüklerimiz için ,Haftalık çalışma saatlerinin düşürülmesi için , Faşizme karşı, hayat pahalılığına karşı mücadele yılı olacaktır 1976.

SEMIHE MAT
GRİPİN LAB.
13 YILLIK
İŞÇİ

1975 baskı ve zulüm yılı oldu. Kadınlara 20 senede emeklilik hakkı gene tanınmadı, işverenlerin vergi borçları aff edilirken bunun acısı işçilerin vergileri artılarak çıkarıldı. Okuyan çocuklarımız kiralık katillerce kurşunlandı, referandum yasaklandı. Artık bunları sınıfımız açısından değerlendiriyoruz.

DISK 'ten haberler

BASIN-İŞ 4. ULUSLARARASI BASIN İŞÇİLERİ KONFERANSINA KATILDI

● Berlin'de toplanan Konferansa Genel Başkan Burhan Şahin katıldı. Konferansta, kapitalist ülkelerde çokuluslu ve yerli tekellerin kitleler üzerinde kurdukları baskıların barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeyi yavaşlaştığı ortaya konmuş ve dünya basın işçilerinin demokratik mücadelelerinde dayanışma kararı alınmıştır.

● BASIN-İŞ Sendikası'na bağlı işyerlerinin haftalık çalışma 45 saate düşürülüyor. Bu arada Kocaeli ve Ankara'da eğitim seminerleri düzenleyen BASIN - İŞ, Sermet Matbaası ve İbak Ambalaj Sanayinin de grev kararı aldı.

ÇOKULUSLU TEKELLERİN OYUNLARI TURİZM-İŞ ÜYELERİNİN DEVRİMCİ MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMİYOR

● 1975 in en zorlu mücadelelerinden birini de TURİZM-İŞ'in yiğit üyeleri verdi. 158 gündür Çınar Otel'de grevde olan TURİZM-İŞ üyeleri öte yandan Sheraton Otelinde sarı sendikacı-ışveren ortaklığına karşı verdikleri mücadeleyi sonunda kazandılar. Yakında işverenle işçiler adına TURİZM-İŞ toplu sözleşmeye oturacak.

GIDA-İŞ YENİ KATILIMLARLA BOYUYOR

● İzmir'de Piyale Makarna Fabrikası işçileri GIDA-İŞ'e katıldılar. Antalya'da Antbirlik, Adana'da Marsa, Mersin'de Çuko birlik İzmir'de İzmir Vitaminli Yen Sanayi ile İstanbul'da Ülker işyerlerinde toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor.

HÖRCAM-İŞ CAM İŞKOLUNDA İŞKOLU YETKİSİ ALMAK İÇİN MÜCADELE EDİYOR

● İstanbul'da; Topkapı Teknik Cam, Topkapı Şişe Cam ve Gökyiğit Cam Sanayinde çalışan 1400 işçi adına HÖRCAM - İŞ Sendikası toplu sözleşme yapacak.

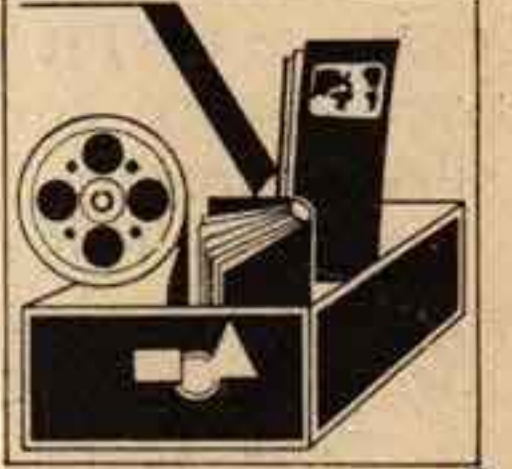
● Kocaeli'de; Çayırova Cam, Cam Elyaf, Cam İşletme, İzocam ile Mersin'de kurulu Anadolu Cam Sanayinde yetkinin HÖRCAM-İŞ lehinde kesinleşmesi bekleniyor. Bu işyerlerinde toplam 3200 dolayında işçi çalışıyor.

KERAMİK-İŞ AKÇİMENTO'DA TOPRAK İŞKOLUNDA EN İLERİ HAKLARI ALDI

● KERAMİK-İŞ Sendikası'nın Akçimento'da yaptığı 892 işçiyi kapsayan toplu sözleşme, saat ücretlerine iki yılda 925 kr. zam getiriyor. Bir yıldır süren grevli direnişli örgütlenme çalışmaları sonunda Türk-İŞ'e bağlı Çimse -İŞ ten DISK'e bağlı KERAMİK-İŞ'e geçen Akçimento işçileri bu sözleşme ile ayrıca yılda 4 maaş ikramiye, bir yıllık işçiye 45-60 gün arası kıdem tazminatı hakkı aldılar.

● Ekmekçioğlu'na ait 4 fabrikada toplam 800 işçi ile Gebze Tuğla ve Kilsan işyerlerinde 270 işçi Çimse-İŞ'ten KERAMİK-İŞ'e geçtiler.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI SÜRÜYOR ÖĞRENECEĞİZ, DÜNYAYI DEĞİŞTİRMEK İÇİN

Sendikamız Eğitim Dairesi eğitim çalışmalarını sürdürmektedir. Kasım ayı içinde Kocaeli Şubesinde yapılan ve dört kez tekrarlanan eğitim çalışmalarından sonra Aralık ayı içinde Orhangazi Şubemizde, Kav Kibrit Fabrikası ve Gemlik Viskoş Suni İplik Fabrikası işçileri için eğitim çalışmaları yapılmıştır. Vardiya çalışmalarına göre ayarlanan ve bir başlangıç eğitimi şeklinde sürdürülen bu çalışmalara iki dizi slayd (görüntü) ve iki film gösterilmiş, dünyada ve Türkiye'de sendikacılığın gelişimi, içinde bulunduğumuz günlere ilişkin sendikal konular anlatılarak tartışılmıştır.

Eğitim Dairesi ayrıca bu ay içinde Şerefli Koçhisar'da Ekstaz İşçileri ve Cihanbeyli'de Alkim İşçileri için her vardiyaya göre ayrı ayrı eğitim seminerleri düzenlemiştir.

tim seminerleri düzenlemiştir.

Eğitim Dairesi'nin İstanbul'daki üyeler için düzenleyeceği Eğitim seminerleri Sendikamızın yeni binasındaki Eğitim eğitim salonunda yapılacaktır. Eğitim Dairesi ayrıca bu yıl Cumartesi Pazar günleri ve geceleri, ileri düzeyde gönüllü eğitim çalışmaları sürdürecektir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Sendikamız Dostlar Tiyatrosu ile özel bir anlaşma yaparak, üyelerini Dostlar Tiyatrosuna abone kaydettirmiştir. Üyelerimiz eğer 15-20 kişilik gruplar halinde Tiyatroya giderlerse Sendikamız üyesi olmamalarına rağmen yanlarındaki eş ve çocukları da abone muamelesi görüp indirimli olarak gösterileri izleyebileceklerdir. Gösterilerin listesi Sendika İlan Tahtası aracılığıyla duyurulmaktadır.

GRİPİN'den Belkis Kaya

Parababalarının süslü, boyalı hanımcıkları gerdan kırıp, kadın hakları, eşitlik uğruna nutuklar atıyor, arada bir de gazetelerde boy gösteriyorlar. Görüyoruz ki iktidar mücadelesi bile veriyorlar. "Parti kurdular" Her zaman işittiğimiz cinsten "parti" vermiyorlar, "PARTİ" kuruyorlar.

Din bağnazları ise, kadınlarımıza kızlarımızı saçlarının bir telinin görünmemesi için "sıkma başlar" öğütüyorlar. Okullara ahlâk dersleri koyup, "millî ahlâk ve manevî kalkınma" uğruna "cihat" veriyorlar.

Edirne Genelevi ihaleye çıkartılmış, bilirkişi raporu da gazetede yayınlanmış. Şu kadar "sermaye kadın" bulunursa, şu kadar gelir getirir diye. Demokratik, ilerici kamuoyu tepkisini gösterdi. Burjuvaların süslü püslü, tombul karılarını, hatta onlar adına Türkiye Ulusal Kadınlar Partisi'ni ilgilendirmede bile.

"Manevi kalkınmacı" ve de "millî ahlakçı" "sıkma baş"lara gelince, böyle günahkarlarla ilgilenip günaha girmenin gereği var mı ki? Sahipleri sıkma başlar adına gereğini yapıp işleri yoluna koyarlar.

Bu ne iğrenç sahtekarlık, bu ne iğrenç ikiyüzlülük?

Özel mülkiyetin ortaya çıkışı, sı-

KADINLARIN GERÇEK KURTULUŞU KAPİTALİST DÜZENDE GERÇEKLEŞEMEZ

nıfların doğuşu, kadınların erkek karşısında eşitliklerini yitirmelerini getirmiştir. Kadın, artık erkeğinin kölesidir. Çocuk doğuracak, zevk verecektir. Bu durum yüzyıllarca devam etti. Kapitalizmin doğuşu, kadın emeğine duyulan zorunlu ihtiyaç, kadının özgürlüğünün başlangıcı olmuştur. Kapitalizm, sürekli yedek işsizler ordusu bulundurmak ister. O sayede işgücünü ucuza getirecek, kapitalistler kârlarına kâr katacaklardır. Kadınlardan oluşan ucuz emek gücü, burjuvazinin elinde bir silahtır. Nufusun yarısını meydana getiren kadınlar niye iş pazarına sürmesin?

Kadınlar artık erkeklerin, karşı cinsin yaptığı işi yapmaktalar. Her iki cins de burjuvazi tarafından alıldığına sömürülmekte. Bazen aynı fabrikada yan yana. Kapitalizmin gelişmesi çalışan kadınların sayısını artırmıştır. Bu dönemde kadınlar artık sömürünün, çifte sömürünün farkına varmıştır. Burjuvaziye karşı verilen mücadele içinde yerini almış, kendi hakları için de mücadele etmişlerdir.

Kapitalizm, kadınlarının özgürlüğünün tohumlarını ekerken bir taraftan da pisliklerini, emekçi kızlar ve kadınlar üzerinde de göstermiştir. Sü-

rekli zorlaşan yaşama şartları emekçileri yokluğa ve sefalete sürüklemiş, kapitalist ülkelerde fuhuşu kurumlaştırmıştır. Burjuva evlilik anlayışı ve zorlaşan yaşama şartları binlerce emekçi ailesini acıya boğmuştur, boğmaktadır. Hakim sınıflar ve onların çeşitli kurumları görünürde fuhuşu yasaklarken el altından teşvik ederler hatta resmileştirirler. Genel evlerinin çalışması düzenlenir, gizli fuhuş yuvaları görmezden gelinir, binlerce kadın "sermaye" yapılır.

Kadınların gerçek kurtuluşu, kapitalist düzenin ortadan kalkmasına bağlıdır. Ancak sömürünün olmadığı bir düzende kadınların gerçek kurtuluşundan söz edilebilir. Bugün kadınların her türlü demokratik ve insan cıl hakları için verecekleri mücadele, genel anlamda işçi sınıfı ve emekçi halk mücadelesinin bir parçasıdır. Çağımızda dünyanın üçte birinde gerçekleşen işçi sınıfı iktidarlara, gerçek anlamda kadın haklarını sağlamıştır.

"SOSYALİZMİN ZAFERİ OLMADAN KADININ KURTULMASI MÜMKÜN DEĞİLDİR, AMA SOSYALİZMİN KURULMASI DA KADINLARIN FİİLİ İŞTİRAKİ OLMADAN MÜMKÜN DEĞİLDİR"

KOCAELİ ŞUBE KONGREMİZ YAPILDI

Sendikamız Kocaeli Şube Kongresi, 11 Ocak 1976 Pazar günü İzmit'te yapıldı. Kocaeli Şubesi, Kimya-İş ve Petrokimya-İş Sendikalarının birleşmesiyle, her iki Sendikanın Kocaeli Şube yöneticilerinin ortaklaşa oluşturdukları Mütesebbis Yönetim Kurulu ile çalışmalarını sürdürüyordu.

Kongre, Ulusal Kurtuluş Savaşı ve işçi sınıfının devrimci mücadelesinde şehit düşenler için saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Mütesebbis Yönetim Kurulu adına Şube Başkanı Cengiz Ömer Altınok konuştu. "Buraya sadece şube yöneticilerini seçmek için değil, aynı zamanda ülkemizin içinde bulunduğu durumu da tartışmak için geldik." diyerek konuşma sına başlayan Cengiz Ömer Altınok, içinde bulunduğumuz ekonomik-politik-sosyal bunalımın nedeni "Emekçi halkımızın emperyalizm ve yerli ortakları tarafından yıllardır çifte sömürünün altında tutulmasıdır" dedi. Arkadaşımız konuşmasını;

"Biz işçiler sarı sendika ağalarını yolumuzdan temizleyerek DİSK içinde birliğimizi sağlayacağız ve Referandum hakkının yasalaşması, Grev hakkına konan tüm kısıtlamaların kaldırılması, Dayanışma ve Genel Grev haklarının tanınması, 141, 142 ve 146 gibi faşist maddelerin ceza yasasından çıkartılması, Tüm anti-demokratik yasaların kaldırılması, bütün çalışanların sendikal haklara kavuşması, Demokratik bir toprak reformunun gerçekleştirilmesi, Devlet dairelerinin faşist komandalardan temizlenmesi, ülkemizin emperyalist sömürden kurtarılması, Tekellerin egemenliğine son verilmesi, Barışçı ve onurlu bir dış politika izlenmesi gibi kutsal amaçlar uğruna tüm emekçi halkımızla omuz omuza savaşa çağırız. Mücadelemiz böylesine inançlı, böylesine kararlıdır." diyerek bitirdi.

Daha sonra verilen bir önergeyle Kongre Divan Başkanlığına, Sendikamız Genel Başkanı Dinçer Doğu, yardımcılıklara, Sendikamız İstanbul Şube Başkanı Necat Ükten ve Maden-İş Kocaeli Bölge Temsilcisi Fehmi Altın ile katipliklere Sendikamız Genel Yönetim Kurulu üyesi Hasan İssi ve Genel Denetim Kurulu üyesi Mehmet Türk aday gösterildiler.

Başka bir önerge olmadığından yapılan oylamada yukarıdaki önerge oybirliğiyle kabul edildi. Gündemin oylanarak kabul edilmesinden sonra Sendikamız Genel Başkan Vekili Yılmaz Özdemir bir konuşma yaptı.

"Bugün hassasiyetle üzerinde duracağımız konu, işçi birliğini sağlamaktır. Yöneticisiyle, işçisiyle hepimiz bu birliği sağlamak zorundayız. Sarı sendikacılar, sözde devrimciler ve işverenler karşısında işçi sınıfının birliğini sağlamak zorundayız. Ve bu arada birleşmeye karşı oluşturulan oyunlara gelmeyelim. Tüm üye arkadaşları evvela işkolları içinde sonra tüm işçiler arasında birliği sağlama görevine davet ediyorum. Petrol Kimya-İş Sendikasının yöneticileri olarak bu görevi üstlenmekten kıvanç duyuyoruz."

Daha sonra Sendikamız Genel Başkanı Dinçer Doğu yaptığı konuşmada özetle şunları söyledi:

"Bugün içinde bulunduğumuz bunalım, ülkemizin bunalımı olarak gösteriliyor, kader olarak halkın boynunu bükmesi isteniyor. Halkımız bugün layık olmadığı bir bunalımda bırakılmaktadır. Bu bunalım çarpık kapitalizmin bunalımıdır ve sadece yurttan değil tüm kapitalist dünyada sürmektedir.

Ülkemiz de çok adaletsiz gelir dağılımı ve çok adaletsiz vergi düzeni var. İşçi haklarının kısıtlanması yoluna gidiliyor ve sıkıyönetim tezgahlanmaya çalışılıyor. Bu düzene neden ihtiyaç duyuluyor? İşçi sınıfı, çalışanlar ve köylüler her geçen gün bilinçleniyor. İş te hakim çevreler bunun rahatsızlığını duyuyorlar.

Bizim ülkemizde Sendikacılığımızın başlangıcı ne yazık ki harcı bozuk temele benziyor. Sendikacılığın temelinde bulunan bozukluklar, çarpıklıklar uzun süre devam etmeyecek. Bu büyük görev genç işçi arkadaşlara düşmektedir. Üncelikle sendikalar içinde yönetimin nasıl olduğunu öğrenmek ve ileride yönetime geçmek için öğrenmek zorundayız. Sendikacılık sadece bir avuç insanın bileceği iş değildir. Yönetime talibolmalıyız."

KOCAELİ ŞUBE
BAŞKANI
CENGİZ ÖMER
ALTINOK

GENEL BAŞKAN
DİNÇER DOĞU

Konuşmalardan sonra, Çalışma Raporu okunarak eleştirilere sunuldu ve yapılan oylama sonucu amlandı. Daha sonra Gündem'in Seçimler maddesine geçildi ve vardiyalardan çıkacak üyelerimizin de katılması için oy sandıkları akşam geç saatlere kadar bekletildi. Tek liste halinde girilen seçimler sonucunda görev alan arkadaşlar şunlardır.

ŞUBE BAŞKANI

Cengiz Ömer ALTINOK
ŞUBE YÖNETİM KURULU

Atilla KONUK, Ahmet ÇETİNKAYA, Sevinç UZOĞ, Yaşar ERSOY, Cevat YELMAN, Faruk GENCER, Nurettin ORUÇ, Remzi AYBAR, Mehmet YILMAZ, Hüseyin ÖZKAN

ŞUBE ONUR KURULU

Fethi ÇAYLAK, Gani DAVULCU, Salih ARANMAZ

ŞUBE DENETİM KURULU

Mehmet KURTUL, Fehmi ALTIN, Ahmet YETİM

MERKEZ GENEL KURUL DELEGELERİ

Rıza SAYMAZ, Sedat TURAN, Celal ÖZDAĞ, Tefik TURGUT, İhsan KUTLU, Kamuran YEŞİLKAYA, Şükran ETİLER, Satılmış ÖZYURT, Cengiz Ömer ALTINOK, Atilla KONUK, Eyüp ÇAĞLAYAN, Yusuf KESKİN, Yurdağül BEYDÜZ, Hamza SARI, Bülent KARATAŞ, Zeki YILMAZKAN, İzzettin ÖZDÖŞEMECİ, Muhammet YILMAZ, Ali TIRYAKIOĞLU, Vahap KORKMAZ, Metin ŞAHİN, Arif ÇANTALI, Vahit NAKİŞÇİ, Yakup ERDOĞAN, Mehmet PİŞKİN, Salim KAYNARCAN, Kemal ORAL, Abdurrahman ÖNSAY, Kaya BAYINDIRLI, Ömer ERTEKİN, Hüseyin AÇIKGÖZ, Zeki AKSOY, Sadullah SÖZLÜ, Kadir KIZILTOPRAK, Salih ARANMAZ, Fehmi ALTIN, Hüseyin ÖZKAN Aydın ALTIN

düzeltilme

GAZETEMİZ KASIM 1975 SAYISINDA, 8. SAYFADA "EGE KİMYA'DA SÖZLEŞME İMZALADI" BAŞLIKLİ YAZIDA DİZGİ Sİ-RASINDA YAPILAN BİR HATA İLE YANLIŞ BİLGİ VERİLMİŞTİR. KENDİ İSTEĞİ İLE İŞTEN AYRILAN İŞÇİLERE HER YIL İÇİN 30 GÜNLÜK KIDEM TAZMİNATI YERİNE 45 GÜN YAZILMIŞTIR. TAMAMEN TEKNİK BİR HATA SONUCU ORTAYA ÇIKAN BU YANLIŞLIKTAN DOLAYI ÜYE VE OKUYUCULARI MIZDAN ÖZÜR DİLERİZ.

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU • YAZI İŞLERİ MODÖRÜ: TEZCAN ÖZDEMİR • TEKNİK DÜZEN: PETROL KİMYA İŞ BASIN YAYIN TANITMA DAİRESİ • ADRES: LALELİ, MİMAR KEMALETTİN MAH. MESİH PAŞA CAD. KIZILTAŞ SOK. NO: 7 AKSARAY/İSTANBUL • ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR • TEL: 28 35 10 • 28 35 11 • MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR • AYDA BİR YAYINLANIR • BASKI: KARACA OFSET • 25 KURUŞ

Son Baskı Ta: 17/1/1976